

Anyám volt egy nagybátyja, aki szintén varázsló volt. Egyszer elmesélte, hogy a nagybátyja hogyan reagált Sőtén az angyalai kiűzetéséről szóló bibliai történetre, amelyről az első ízben hozzájuk érkező adventista misszionáriusok szótak. A hallottak után az Éreg varázsló ezt mondta a falubelieknek: "Élgaz, amit a fehér ember mond. Sok mennyből kitesztott szellemet láttam én magam is. Szép férfi és női szellemek; hosszú, egyenes a hajuk. Naplementekor vagy holdfényes éjszakákon gyakran látom őket énekelni a férga ígain íve."

Sőtén olyan médiumokat használ fel, amelyek megfelelnek az adott nép kulturális közigének és tudatlanságának.

Á

A misszionáriusok hozzáállása

Amikor kélíldi misszionáriusok érték partot nélünk, sokuk nem volt tisztában világnézetünkkel, ennél fogva nem értették, és nem tartották tiszteletben, hogy mi ílünk a szellemektől. A szellemvilág számára olyan valós része a világnak, mint a Nap, a Hold, a csillagok, a hegyek és a tenger. A misszionáriusok azt hajtogatták: "Ne higgyetek a szellemvilágban és a varázslatokban. Csak illúziók, nem valóságok. Isten erősebb az írdígnél."

Pedig a varázsló nagyon is valóságos, és erről a Biblia is bizonyítást tesz (2Móz 7:8-13). A mi kultúránkban az emberek jól ismerik azt az erőt, amely az egyiptomiak botját kő-gyávi változtatta. Nem szabad kigányolnunk az emberek varázslatokba és szellemekbe vetett hitét. Amikor ílelmüket babónak képzelgésnek tudjuk be, az emberek hálrom előrelíthat mádon fognak erre reagálni. Először is, elvesztik bizalmukat abban, hogy képesek vagyunk őket megérteni és gy segétségre lenni. Másodszor, nem lesz bizalmuk ahhoz sem, hogy megosszák velünk a szellemektől való ílelmüket, melynek ívetkeztében mi sem ismerjük meg világnézetüket. Ennek ívetkeztében szolgálataink nem fog vílást adni szorongató köráseikre. Harmadszor pedig, csak felíletesen fogják elfogadni a tanainkat, de soha nem szembesítik azokat saját világnézetükkel és legbelsőbb hitükkel. Jelenítánkben jóllehet Istent fogják tisztelni és megfelelő mádon fognak nyilatkozni, de tévollítánkben a szellemekhez fognak fordulni.

Sőtén vallomása

Jáb kényvben egy komoly leplező vallomást tesz a démonok és gonosz lelkek vezetője,

mághozz; Isten és egy sereg angyal előtt (Já³b 1:6). A vallomás; kát rászól; áll:
 „Nem te vetted-él kár¹/4l öt magát, házát és
 mindenét, a mije van? Keze munkáját megáldottad, marhija igen elszaporodott e
 földön” (10. vers).

Sátán ezzel

elismerte, hogy sem ő, sem gonosz lági nem tudnak áthatolni Isten védelmében,
 amellyel kár¹/4lvette Já³bot, családját és javait. Milyen jelentősége van e
 vallomásnak ránk nézve? Ez a beismerés azt jelenti, hogy sem varázslá³, sem
 árdaígi pap, sem boszorkányok, sem átkok, sem Sátán megannyi eszköze nem tud
 áthatolni Isten védelmében, amellyel kár¹/4lvesz bennünket.

Já³b kár¹nyvának

második fejezetében arról olvasunk, hogy Isten eltávolította e védelmet, és
 hogy ennek kár¹vetkezésben Sátán fájdalmas csapásokat márt ráj tetőtől talpig. A
 varázslás valóban okozhat betegséget, mivel Sátán áll a háttérben.

Já³b tár¹nete

nekem nagy segétséget jelent a varázslással és a démonokkal szemben. Először
 is, megtanultam belőle, hogy Isten védelmi vonala áthatolhatatlan a gonosz
 lelkek számára. Másodszor azt, hogy ha nem vagyok Isten védő éltetői³ban
 akkor kár¹nyú prádija lehetek Sátánnak, ahogy Já³b gyermekei és tulajdona is
 zsákmányává lett, amikor a védelem megszűnt kár¹/4lár¹tte. Harmadszor, megtanultam
 azt, hogy Sátán kősz állni, csak hogy alátámassza hazugságait. Nem csoda, hogy
 Já³zus ezt mondta rá: „Embergyalos volt
 kezdettől fogva, és nem állt meg az igazságban, mert nincs benne igazság.
 Amikor a hazugságot szálja, a magáé bál szál, mert hazug, és a hazugság atya”
 (Jn 8:44 - Á^oj prot. ford.).

Á

Sátán legyőzt ellenséget

Ahol én lakom,

sok korcs járja az utcákat és gyakran egymásba marnak, viaskodnak. Sokszor
 láttam már, amint a legyőzt fál beházott farokkal és vonytva iszol
 vereségnak szánhelyről. Ez a kőp jut eszembe minden alkalommal, amikor az
 őszárvetségnben arról olvasok, hogy Já³zus szembe állt az embereket megsejllá³ gonosz
 lelkekkel. A gadarai árdaíngás tár¹netében a gonosz lelkek nagy számbeli
 fállánnnyel voltak Já³zussal szemben. Reakciájuk azonban semmiben sem kár¹/4lár¹nbázár¹tt
 egy bevont farka, legyőzt kutyátál, hiszen Já³zus láttán éhangosan felkiáltott: Mi kár¹zár¹m hozzád, Já³zus a
 magasságos Isten Fia?

Az Istenre kőnyszerlelek, ne gyár¹tár¹rj engem!” (Mk 5:7 - Á^oj prot. ford.).

A démoni lágiá³

arra használt fel az árdaíngást, hogy megfálemle-tse a kár¹nyező falvakat, mivel „...senki sem tudta megfákezni” (4
 vers). Já³zus felbukkanásakor azonban a lágiá³ riadt meg. Olyannyira ájtár¹ta őket
 a fálelem, hogy kár¹nyár¹gve kőrták, ne gyár¹tár¹rje őket.

Pál Rm

8:31-32-ben -rott intse igen hasznos a démonokkal és szellemekkel szemben: "Mit mondjunk tehát erre? Ha Isten velünk,
ki lehet ellenünk? Aki tulajdon Fiát nem ká-málta, hanem mindnyájukért odaadta,
hogyan ajándékozna nekünk vele egyetmindent?" (9. prot. ford.).

Á

Matupit Darius